

sine reflekser og bruge både hovedet og hjertet og stemme sammen med resten af Folketinget i denne sag.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg konstaterede, at ministeren talte om, at han ville tage G 77-landenes melding til sig. Det kan jo tolkes på mange måder alt efter temperament, men skulle jeg forstå det sådan, at de skulle have et lille skulderklap, ja, måske gerne et stort skulderklap? Og i givet fald, hvordan skal det skulderklap udmøntes? Det er det ene.

Det andet, som jeg knap nok fik svar på, er: Hvor går grænsen for regeringen, hvad angår fup og fidus-arsenalet? Har jeg forstået det helt korrekt, at man siger hundrede procent nej tak til sinks, hundrede procent, at her er man fast i kødet? Det synes jeg er vigtigt at få en bekræftelse på. Og det næste spørgsmål var: Jamen hvor går grænsen for de såkaldt fælles projekter, joint implementation? Er det noget, man giver totalt grønt lys for, eller har man trods alt en lidt mere kvalitativ tilgang til det?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg tror ikke, der er nogen, der har advaret mere imod risikoen for det, man med et godt udtryk kan kalde klimasvindel, end jeg har, og det vil være den danske linje, at de regler, der skal laves, skal være så præcise, at vi undgår svindel, og de, om jeg så må sige, gratis reduktioner med f.eks. varm luft bliver så små som muligt.

Vi er som udgangspunkt ikke tilhængere af, at planteoptag kommer med i første budgetperiode. Det er vores linje, og den svarer jo helt til hr. Kolstrups linje. Omvendt ved vi jo, at andre lande har andre synspunkter, og at vi skal prøve at nå et resultat. Men hr. Kolstrup spørger om den danske linje, og den tror jeg, at selv hr. Kolstrup med mobilisering af hele sin intellektuelle udrustning vil have svært ved at finde noget utilfredsstillende ved.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 11 af Martin Glerup (S), Hans Christian Schmidt (V), Henriette Kjær (KF), Ebbe Kalnæs (CD) og Vibeke Peschardt (RV) (se foran) vedtoges med 106 stemmer (S, V, KF, SF, DF, CD, RV, KRF, FRI og Mogens An-

dreasen (UP)); 3 (EL) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 12 af Anni Svanholt (SF), Søren Kolstrup (EL) og Ole M. Nielsen (KRF).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 72: Forslag til lov om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 2/11 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Margot Torp (S):

Lovforslaget om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter lyder unægtelig lidt tørt ...

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg vil gerne have lidt mere ro i salen!

Margot Torp (S):

Men når man tænker nærmere efter, er det jo et område af stor vigtighed, da det forebygger, at samfundet lige pludselig og måske ganske uforstyldt løber tør for olie og brændstof til vore køretøjer og meget mere i tilfælde af forsyningskriser i fredstid eller i en krigssituation.

Selvfølgelig vil det hjælpe lidt på CO₂-udledningerne, men vi ved kun alt for godt, at hvis det sker pludseligt og helt uforberedt, giver det nogle ganske alvorlige effekter. De fleste voksne i dagens Danmark kan sikkert huske, hvad det betød, da vi i første halvdel af 1970'erne pludselig erfarede, hvor afhængigt vort samfund var blevet af olien. Det var ikke kun besværet med at klare sig med meget lidt varme, billie søndage osv., for det var sådan set en udmærket øvelse i at nedbringe energiforbruget. Nej, det var også det enorme fald i beskæftigelsen, der på én gang fik os til at forstå, at træerne ikke vokser

ind i himlen, sådan som vi nærmest var begyndt at tro i de glade 1960'ere.

Det er derfor med god grund, at vi nu i mange år har været tilsluttet internationale aftaler med både EU og Det Internationale Energiagentur om at etablere lagre af olie til at imødegå de nævnte situationer, og at vi længe har haft love til at regulere dette område. Lagrenes størrelse har varieret med vores olieforbrug og vores afhængighed af olieforsyning udefra, og da vi i dag er mere end selvforsynende med olie, har vi dispensation fra EU's krav om olie til 90 dages forbrug; vi kan faktisk nøjes med at have olie til 67½ dag.

Når man med dette lovforslag opretholder det nugældende krav om olie til de 81 dage, det er sat ned til, er det for at give mulighed for at være med til at opfylde vores forpligtelser i en krisituation uden straks at være nødt til at indføre forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Der gives med andre ord et bekvemt spillerum for at kunne agere uden straks at skulle i gåseøjne straffe befolkningen.

L 72 er ikke nogen ny lov, men nærmere en lov, der samler og tydeliggør eksisterende lovgivning på området og samtidig sikrer, at lovgivningen føres helt ajour med det seneste EU-direktiv på området. Det mener Socialdemokratiet der er megen god mening i, og vi hilser det velkommen, at der ved udfærdigelsen af det endelige lovforslag er blevet taget højde for hovedparten af de indsigelser, som er fremført i høringsrunden.

Vi er godt tilfredse med, at ministeren nu også får hjemmel til at fastsætte regler for et beredskab i en krigssituation. Det var der ikke mulighed for i den gamle beredskabslov. Vi synes også, det er godt, at man ikke har opretholdt hjemmelen til ransagning, når samfundet kan få tilstrækkelig indsigt på anden vis, og endelig bifalder vi, at ministeren efter den nye lov kan kræve indsigt i prisdannelsen, for så vidt angår lagerkapacitet, som en lagerpligtig virksomhed køber sig til hos en anden virksomhed. Denne praksis ser ud til at blive mere og mere almindelig, og hvis erhvervet er enigt med ministeren i, at der er behov for en større gennemsigtighed på dette område, er der nu mulighed for at frembringe denne gennemsigtighed.

Ud fra disse betragtninger kan jeg sige, at Socialdemokratiet tilslutter sig dette lovforslag, som klart er udtryk for rettidig omhu.

Knud Enggaard (V):

Det foreliggende lovforslag er jo en samling af bestemmelserne på området i én lov, som er rettet til efter de seneste EU-direktiver. Man tør vel sige, at det også er ved at være på tide, for direktivet er fra 1998, så ministeren har været et par år undervejs.

Der er ingen umiddelbare virkninger af lovændringen. Som hidtil fastlægges omfanget af lagrene af energiministeren i samråd med Folketingets Energitpolitiske Udvalg, og det synes vi egentlig er et meget godt og fleksibelt system, som har fungeret gennem mange år. Historisk går denne sag jo helt tilbage til Suezkrisen i 1956, og reglerne har i øvrigt varieret med hensyn til forpligtelser og rammer gennem årene, men har alt i alt været en god ting for det danske samfund.

Den omstændighed, at Danmark nu er mere end selvforsynende med olieprodukter, behøver ikke at betyde, at vi ikke har brug for en lovgivning af denne art, for vi må erindre, at vi også har en international forpligtelse til sammen med en lang række af de lande, som er i den samme situation som Danmark, i tilfælde af en forsyningskrise at prøve at afværge de værste konsekvenser for det civile samfund.

Det fremgår af høringsvarene i forbindelse med lovforslaget, at der er en interessant bestemmelse i det oprindelige lovforslag, som er udgået, nemlig hjemmelen til, at man kan gå ind uden forudgående dommerkendelse for at undersøge forholdene i en virksomhed – og pas nu på, for nu roser jeg ministeren. Det viser sig, at ministeren har respekt for grundloven, for med dens bestemmelse om, at man skal have en dommerkendelse for at undersøge i private folks forhold, må det jo i virkeligheden have været en lapsus, at det var med i det oprindelige forslag. Det viser sig, at når man alligevel har en bødebestemmelse for at fremme de oplysninger, man har brug for, behøver man ikke at have en sådan hjemmel.

I Venstre er vi meget optaget af, at man ikke i tide og utide har hjemmel til at gå ind på folks ejendom uden dommerkendelse, men kun kan gøre det, når det er strengt nødvendigt, og derfor vil jeg rose ministeren for, at han har været lydhør over for denne indsigelse, og at han tilsyneladende kender grundloven, både dens ånd og ordlyd.

Vi har i øvrigt noteret os oplysningerne om, at det i disse år er sådan med sådanne lagre, at der er stigende krav til deres friskhed. Produkterne

skifter sammensætning, og det vil sige, at udskiftning af lagrene bliver nødvendig hyppigere og hyppigere, hvilket naturligvis gør det mere og mere kostbart at have sådanne lagre. Men vi må tage til efterretning, at det er et teknisk behov.

Venstre anbefaler altså en hurtig vedtagelse af dette lovforslag, og jeg er bemyndiget til også at anbefale lovforslaget på vegne af Kristeligt Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det, hr. Knud Enggaard sagde om, at det var godt, at bemyndigelsen til at ransage uden retskendelse var taget ud af forslaget, var godt og rigtigt. Men jeg vil da opfordre til, at hr. Enggaard går ned i Venstres arkiv og ser på de vedtagne energilove gennem tiderne, ja, bare gennem de sidste 2 år, hvor Venstre uden tvøven overhovedet har været med til at vedtage lovgivning, hvor man tillader ransagning uden retskendelse.

Eva Møller (KF):

Jeg skal på den konservative folketingsgruppes vegne ligesom de to foregående ordførere på deres folketingsgruppers vegne indstille lovforslaget til vedtagelse.

Det har glædet os at se, at lovforslaget ikke er en sammenskrivning af to andre, men at der så smukt står, at det ikke tilsiger nogen ændringer i den bestående tilstand, og at man opfylder en EU-deklaration fra 1998. Vi er meget tilfredse med den øjeblikkelige tilstand, hvor ministeren skal administrere dette i samråd med Folketingets Energipolitiske Udvalg, for vi synes, det er en fornuftig og god måde at gøre det på.

Jeg har også med glæde og interesse læst høringssvarene og noteret mig, som også Venstres ordfører, hr. Knud Enggaard, gjorde opmærksom på, at bestemmelsen om, at man skulle kunne udøve kontrol med disse lagre uden forudgående dommerkendelse, er gledet ud på baggrund af de bemærkninger, der var i høringssvarene. Jeg har ligeledes registreret, at de høringssvar, der uopfordret er kommet fra North Sea Operators Committee-Denmark, også er blevet taget til efterretning i ministeriet, og det glæder mig, at man lytter til sagkundskab, der kommer udefra.

Jeg er også tilfreds med lovforslagets udformning i det hele taget, herunder den del, som sikrer – selv om det er dyrt – at vi hele tiden har et

reservelager, som i sin sammensætning matcher den øjeblikkelige sammensætning af det danske energiforbrug.

Kort sagt: Tilslutning.

Anni Svanholt (SF):

I det foreliggende lovforslag er der jo alene tale om at samle og tydeliggøre bestemmelser for pligtige olielagre i én lov samt tale om at gennemføre et EU-direktiv fra 1998 og dermed leve op til forpligtelsen over for Det internationale Energiagentur. Det synes vi i SF er ganske fornuftigt, så det vil vi gerne støtte.

Aase D. Madsen (DF):

Med dette forslag samles lovbestemmelserne for de lovpligtige krigsberedskabslagre af motorbrændstof og bestemmelsen om mindstelagre af olieprodukter til imødegåelse af olieforsyningskriser i én lov. Altså repræsenterer dette forslag en forenkling af lovgivningen, som vi ellers ikke er forvante med her i Folketinget, og Dansk Folkeparti vil da sige, at det er vi meget tilfredse med. Ligeledes er vi meget glade for, at ministeren efter protest fra bl.a. Foreningen af Olieberedskabslagre og Justitsministeriet har opgivet at få indføjet paragraffen om at få adgang til virksomhederne uden retskendelse, hvilket ellers er blevet et fast gummitempel, som desværre er blevet klasket på de fleste af de energilovforslag, som vi har set i de sidste par år.

Med hensyn til de administrative omkostninger for erhvervslivet i forbindelse med lovens bestemmelser om oplysningspligt oplyses det, at det kun betyder marginale omkostninger for de berørte virksomheder – hvad der så ellers lægges i ordet »marginale«, idet ministeren jo her får en bemyndigelse til at fastsætte regler for oplysningspligtens omfang og dermed også, om de marginale omkostninger skal stige hen ad vejen.

Men som sagt: Dansk Folkeparti kan tilslutte sig dette forslag.

Ebbe Kalnæs (CD):

Også CD kan tilslutte sig lovforslag nr. L 72 og vil også gerne kvittere for, at ministeren har imødekommet fornuftige høringssvar, også på det punkt, hvor man nu ikke længere har det magtmiddel at kunne gå ind uden retskendelse. Vi synes, det er ganske fornuftigt, og endelig vil vi sige, at når det overlades til ministeren og Det Energipolitiske Udvalg i fællesskab at administrere tingene fremover, ligger de et godt sted.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte dette lovforslag, som samler og tydeliggør alle bestemmelser i én lov, som medfører, at vi i Danmark har både mindstelagre og beredskabslagre af mineralolie og mineralolieprodukter.

Selv om det ikke – heldigvis da – i den nærmeste fremtid ser ud til, at Danmark skal leve med truende udsigt til krig, er det fornuftigt nok at have disse beredskabslagre, og især er det fornuftigt at have mindstelagrene af hensyn til forsyningsikkerheden. Olieforsyningskriser kan jo opstå, og selv om energireformen og varmemeforsyningsloven betyder mindre afhængighed af olie, er der risiko for situationer med mangel.

Det Radikale Venstre kan altså støtte dette lovforslag.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten kan støtte forslaget om mindstelagre af mineralolie og mineralolieprodukter. Vi mener, det er naturligt, at det offentlige sikrer noget sådant, og vi kan selvfølgelig også støtte, at reglerne samles og tydeliggøres i én lov, ligesom vi finder det naturligt, at disse mindstelagre administreres af det offentlige, uden at de nødvendigvis bliver udliciteret og skal i udbudsrunder eller noget andet.

Kim Behnke (FRI):

Det er jo ikke nogen stor sag for Folketinget, men det er en stor ting for et samfund som det danske, at vi har disse olielagre. Der har været mange gode argumenter fra mine kolleger, og vi skal fra Frihed 2000 også tilslutte os forslaget.

Vi har en enkelt bemærkning, og det er i forbindelse med det faktum, at der er indgået en international aftale mellem en lang række lande. Vi synes, det er utrolig vigtigt, at landene har de aftaler, og at de aftaler bliver holdt, ikke kun fordi vi skal optræde solidarisk over for hinanden, hvis der bliver en mangelsituation, men også fordi den slags aftaler kan være med til at forhindre, at terrorister truer med f.eks. at bruge afbrydelse af olieleverancer som et våben. På grund af denne solidariske aftale forhindrer man den slags.

Ifølge min erindring har vi inden for de seneste år et par gange nedskrevet de danske lagre som konsekvens af, at det danske samfunds afhængighed af olie er faldet. Det er jo naturligt, at der foregår en løbende proces her, og så længe det sker i et samarbejde mellem ministeren og Folketingets Enerkipolitiske Udvalg, er det i

trykke rammer, trykke hænder, så vi støtter forslaget, som det foreligger.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg skal takke alle ordførerne for deres positive tilslutning til forslaget.

Hr. Kim Behnke gjorde opmærksom på, at det jo faktisk er et flot stykke internationalt samarbejde, der ligger bag vores lagringspolitik i Danmark. Det har været en måde til at nedsætte industrilandenes sårbarhed i krisesituationer, og jeg synes godt, man kan kvittere for den indsats, der er blevet gjort på dette område, og også kvittere for, at vi ikke i Danmark har fået en diskussion om at sælge ud af lagrene i lyset af de store prisstigninger på olie, vi har set. Så alt i alt er jeg meget tilfreds med den modtagelse, forslaget har fået her i Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Enerkipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 73: Forslag til lov om ændring af lov om kontinentalsoklen.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 2/11 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Erik Mortensen (S):**

Umiddelbart er heller ikke dette lovforslag nogen stor sag, men uvæsentligt er det bestemt ikke.

Her tales om, hvordan vi skal regulere forskellige rørledninger, kabler osv. på det danske sokkelområde i Nordsøen. Hidtil har disse ting